

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 6287/06
08.11.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Ljubodraga Pljakića, predsednika veća, Dragana Skoka i Dušanke Marjanović, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Srbije, Milankom Alkalaj, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, radi poništaja rešenja Ministarstva odbrane Uprave za budžet i finansije Republike Srbije Beograd, int. br. 1170-2 od 20.09.2006. godine, u pravnoj stvari postavljanja na drugo radno mesto, u nejavnoj sednici veća, održanoj dana 08.11.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca, izjavljena protiv rešenja načelnika Računovodstvenog centra Ministarstva odbrane, int. br. 1881-18 od 11. 08. 2006. godine, kojim je tužilac postavljen na radno mesto «referenta» u 3. Odsek (za kontrolu plata), u Računovodstvenom centru Ministarstva odbrane, VŠS, VES 63142, grupa i broj bodova 05/716.

Tužilac tužbom u upravnom sporu, osporava zakonitost rešenja tuženog organa navodeći kao i u žalbi da su rešenjima upravnih organa povređene odredbe člana 125. stav 2. i 4. Zakona o Vojsci Jugoslavije, kao i odredbe člana 199. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku, iz razloga što prvostepeni organ nije u ožalbenom rešenju obrazložio koje su to potrebe službe nalagale njegovo postavljanje na novo radno mesto, jer je do tada bio postavljen takođe u Računovodstvenom centru na radnom mestu «referent» u 1. Odseku (za kontrolu plata) 2. Odeljenja (za obračun i kontrolu plata), RC MO, a koju povredu tuženi organ nije sankcionisao donošenjem osporenog rešenja. Ističe da je tuženi organ povredio zakon na njegovu štetu, iz razloga jer nije cenio njegove navode iz žalbe u smislu člana 235. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku, a samim tim nije u smislu člana 125. stav 1. istog Zakona pouzdano ni utvrdio sve odlučne činjenice za zakonito konačno rešenje ove pravne stvari. Predlaže da sud tužbu uvaži i poništi osporeno rešenje.

Tuženi organ u odgovoru na tužbu navodi da u svemu ostaje pri razlozima iznetim u obrazloženju osporenog rešenja i predlaže da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Ispitujući zakonitost osporenog rešenja u granicama zahteva iz tužbe, u smislu odredbe člana 39. stav 1. Zakona o upravnim sporovima («Službeni list SRJ», br. 46/96), ocenom navoda u tužbi, odgovora na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je neosnovana.

Pravilno je po oceni Vrhovnog suda Srbije odlučio tuženi organ kada je, u postupku u kome nije bilo povrede pravila postupka, odbio žalbu tužioca izjavljenu protiv prvostepenog rešenja, prihvatajući u svemu kao pravilne razloge iznete u obrazloženju prvostepenog rešenja i nalazeći da tim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca.

Prvostepeni organ je ožalbeno rešenje doneo u skladu sa odredbama člana 125. stav 2. i 4. Zakona o Vojsci Jugoslavije («Službeni list SRJ», br. 43/94 i 3/02 i «Službeni list Srbija i Crna Gora», br. 07/05 i 44/05) i novom formacijom Računovodstvenog centra. Prema navedenoj odredbi Zakona o Vojsci Jugoslavije civilno lice može u toku rada da bude raspoređeno i na svako radno mesto koje odgovara njegovoj stručnoj spremi i zanimanju, ako to zahtevaju potrebe službe i ako takav raspored ne zahteva promenu mesta u kome radi, odnosno da će se pre donošenja akta o raspoređivanju na drugo radno mesto civilnom licu u Vojsci omogućiti da se izjasni o predstojećem rasporedu.

Iz spisa predmeta i obrazloženja osporenog rešenja proizlazi da je nakon izvršenih organizacijsko-formacijskih promena u Ministarstvu odbrane i Vojsci Srbije propisana Odlukom ministra odbrane Republike Srbije, str. pov. 1365-1 od 18. 07. 2006. godine, objedinjena formacija Računovodstvenog centra broj 331.601 od 24. 07. 2006. godine, kojom je izmenjena organizacijska struktura RC MO u okviru koje je 1. Odsek (za kontrolu plata) u RC MO, 2. Odeljenju (za obračun i kontrolu plata), u RC MO postao samostalni 3. Odsek (za kontrolu plata) u RC MO. U skladu sa tim izvršeno je postavljanje tužioca – civilnog lica, koje nije zahtevalo promenu mesta, u kome radi, a okolnost što je imenovani odbio da se izjasni o postavljanju koje mu je bilo omogućeno ocenjena je kao okolnost koja nije od bitnog značaja u konkretnom slučaju.

Vrhovni sud Srbije je cenio i ostale navode tužioca iznete u tužbi, ali je našao da nisu osnovani i da ne mogu

dovesti do drugačije ocene zakonitosti osporenog rešenja.

Na osnovu izloženog, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je tužbu odbio kao neosnovanu, odlučujući kao u dispozitivu presude, na osnovu odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 08. 11. 2007. godine, U. 6287/06

Zapisničar Predsednik veća – sudija

Milanka Alkalaj, s.r. Ljubodrag Pljakić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

MĐ